

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Saga om Haldans Sønner og Harald Hyldetan. (Af Søgubrot)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 357. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_13-txt-shoot-idm129/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

fortid er Sagen endnu ikke at ansee for afgjort, og min fornemste Grund: Særos Ubeskændskab med den Kong Iver, Jøstændens lade regiere i Danmark, og adelses forskellige Beretning om Harald Hvidekransens Herkomst, vil mange vel finde utilsættelige. Da nu desuden Stykket i al Fald har Værd, haade som Fortælling, som en gammel Variant i Braavells Slægtens Historie, og som Grundboorden for en af Samfæls Fortællinger, der dog vidreg lidt til at opfriske Didsidens Ihukommelse, agter jeg det for Umagen værd, at levere en Oversættelse deraf, saameget mere som den svenske Hæde her er sjelden at overkomme.

Brudstykket begynder, som det Følgende viser, midt i en Samtale mellem den svenske Kong Iver Vidvadme og hans Datter Ode, angaaende hendes Giftermaal med den danske Prinds Helge, der beites de til hende.

Jeg seer da nok, (sagde Ode), det gjør ingen Gode at nogen beiter til mig. Jo vel, sagde Kongen, men det var ikke Skik i gamle Dage, at Konge-Dottere stogge til med den første den bedste, det var store Ting naar den tredje Beiter fik Jo, og der er jo dog flere mandelige Konger til i Verden end Helge. Jo, (26 *)

sagde Ode, Spørgsmaalet er jo kun her om hvad dig behager, thi jeg veed jo nok at ligesom jeg vil, saa vil du tvertimod, og langt seer du skulde unde mig saa godt et Giftermaal, har du sagtens et andet bag Øret. Deri spaaer du ret, svarede Kongen i det han reiste sig, thi aldrig skal du komme til at see Kong Helge, og det saameget mindre, som det er din Hjertens Lust.

Da nu Kongen traf Helge, fortalte han, at han med al Hlid havde udforsket sin Datter om Giftermaalet, men faaet kortere Svar, jo længer han spurgte, saa han nok kunde mærke, hun havde saa høie Tanker om sig selv, at hun holdt sig fer ved til hvilken Kongesøn man vilde navne. Der var da, sagde han, for Diebillet Intet bered at giøre, men lovebe imidlertid ved Leilighed at tale hans Sag.

Saa maatte da Helge reise med den Besked, og fortalte sin Broder Rerek, der sad hjemme i Stillehed, hvordan det var gaaet. Eiben efter, da Rerek, efter sine Benners Tilskyndelse, fik i Sinde at gifte sig, raadte de ham at beite til den samme vidberømte Kong Ivers Datter, men han fonde der var ingen Rimelighed for at han skulde naae hvad der glippede for hans Broder Helge, som var hans Mester i alle Dese. Jo, sagde de, hvem der Intet

